MIC. # 9569

ASHKENAZIC (OR NORTHERN FRANCE) AND PROVENCALI COMMENTARIES ON THE TALMUD.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

EASTERN EUROPE: 1877 ASHKENAZIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

MIC 9569

254a

01557

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק מ-116 12 XXI

ס' בעדותי סופרים .... עם הגהות נעראות בדברי סופרים
מאת יחיאל נחום נישט בשהרשג ראבינאוויטש. מסכת מגילה, מסכת שלום.
מאמר על הדפסת התלמוד מאת הנ"ל. מינכען תרל"ג.

ויהי בשנת תרכ"ו כאשר החל הרב הגדול המחבר נ"י להדפיס
את ספרו הנפלא, והובא לאור יחד הברק הראשון על מסכת ברכות
וסדר נזיקין, חרדו וקראתי כל גדולי הדור, וקרמו פניו
בשמחה, ובראשם הגאון רשב"ל הלוי מינטז'אנטאהן ז"ל
האב"ד לבוד, אשר כתב עליו "כי לאחיה שלחו אליהם .... עיניו
ביונים על אפיקי השס אשר כבר נודע ונתפרסם מעשה תקפו
וגבורתו בקיאותו בשס וכת גבורתו חבל מאוד .... וברכתי
עליו ברוך יוצר המאורות כי הוא יהיה לנו לעינים לשמוד על
עדים בוודאי השס עם הגירסאות החדשות הנמצאות שם גם
בחלק שמות התנאים והאמוראים ומאד שמח לבי בדעה כי תורת
אמת בפיו ויגע ושמל הבינה בדעה ובל הבא בתוכו יתמה על בקיאותו
ויגיעתו ותאורנה עיניו באור תורתו .... גם הוסיף להביא מספרי
הראשונים וכו' והעיר בהם הערות נכונות טובות ובריאות עפ"י
בקיאות והעיון הישר וכו' לא יאומן כי יסופר כי מלאכה גדולה עשה וכו'
ועל כן אורכם אנשים אנרא חיסו נא על העמל והטורח הזה משכו
ונחו לכם את המעמסה חיוך הזה בכסף מלא וברוכות הימים שבק
סומכות וכו' עכ"ל. — ומה מאוד היה שמח הגאון המנוח ז"ל (אשר
שלח את הערותיו עד כרך השני. כי מחבר הלוח לעולמו) אם היה רואה
את הכרך השמיני ובלא לאור כולל בהדרו אשר בזה נשלם סדר מועד.
כי הנם לא די לו להרב המחבר נ"י להביא לנו כל בעדותי סופרים
הנוסחאות מכ"י מינכען משנת ת"ק, הנה לא יוסף ולא ייגע להביא
לנו הנוסחאות מכ"י שונים מכל עבר ופנים וכתב הקלוו ועבר
אחרות יפה השחור עדי בזו מכל סלע היהודים אשר בארצות גם היה
בפרטאסבורג וקראקא והעתיק לפני מאת השנויים. ואוסף אל הבור
בתוך הגהותיו המרבות בשם בדרי סופרים נוסחאות שונות מדפוסים
הראשונים מנפלא משנות ומקומות ומגמרות כי שני המינכען. כי פריג
כי איסבורג. כי בהיבל מוגנאוס. כי פארמא. ובדרך הנוסחאו הישרה
הביא גם בדרי הראשונים ז"ל ולא לבד מה שנמצא מהם בדפוס. כי
גם מספרים הבינה כי הדומה לנו בדבה והעתיק הבינה מהם.
הלא המה: פירושי כי שבת עורוכין פסחים סוכה בולה הה מגלה חגיגה.
כי בדיני אונים לפס ובא ומחבר כי יום הכפורים תענית ומועד לטן
ובדיני גרושין מאור הגולה. הלכ סדר מועד עם תוספות הרשב"ם (אשר אסף
בתוך בדרי סופרים והבינ כ"מ ומנומן). אובדר הבינד לר' אברהם כי.
הרב המאורי חגיגה. האגודה כי. פסקי ר' משה בר' מרדכי הלכ ומס' ובא.
חידושי ראשונים כי. על הרוב בולה מן הה סוכה תענית פסח הלשון ויתר הבדיקים

---

1) כי גם היה גם לפראה עיני ועל שאר הספר נמצא: "חדושים מפסקי הלכות כי
לא נעשתי אותנהו מדעתי מי יבא החיבור הלז" אמנם למעלה על הגליון כתב
מאון בהו בכתב אשכנז מאוחר: "כמדומה לי שהספר הה (!) חבר הרב
המאורה" (!) ועל הה סמך הרב רנ"ר נ"י לייחס אותו להמאורי בסוף כרך השני.

פי' מס' שרידין לתלמיד בריסק, פי' רעיון ונתן על הרב שרידין.
פי' על סעודא מרי הלל בר' אליעזר. אשכול הכופר מרבי אברהם סבשי על
מסתר ורור. רשי' עבדי פי', תרס"ז פי' על פסחים. ועוד מס' של הש"
והמה: ולעיל על כל תנ"ך. מלוקט נפש הרב המאירי ושדר באון הנ"ל.
• סדר מלכי ארפו ויוסף ויהואש. סדר ואיבנטיראל לוח הכפורים.
פי' סדרים ברבה אתם כוונת מלכת ספרד לר' יוסף בן נחמיאל תלמיד הרא"ש.
• סבר תאתרוב לרעיון והודה בר ברכולי הנשיא אלרבלוני. הברשות שברשו הנ"ל
בשגלות מסתר נשתן מהגמרא כ"ז. פי' הלכות הרב"ן מס' ברכות תשעה ב"ן
שגלה בילה ומא סוכה רה"ר ר' יהודה בר' ברכיה בן אחיון של הרצה.
הלכות הרב"ן פסחים ושגלה ובשל המכתים. — עוד הביאו יפה
בחידושי מס' שקלים (בל' בהסכמה מה ר') והוא מה שכתב הש"ל בדור האובד בל"ס ב"
ומהרי"ל תלה לו מסמך על הכי בל מקום בן בדר הנוסח הנכון על פי
שבל בשתא הנשרה. ואם שפי חמירה ובדרשה בעורות הגאונים הצרפתים,
כמו שגלה בל ר' (בל' בהסכמה) מי' כתב: "ונוסח הדברים הוא הנכון
ב כוונת המחבר והמחבר שהוא שרשי שרי בקאור רומי אם נסיבי
הגדרמאנים היו גרמאיו" וכן בבל ר' בהסכמה מי' ז': "ברומי וכה בלה הכי
ר' ונשתמש בדברים בסלוחה מנוכון מן הבשגיור (בבל)" — ולפדמים
בכמה גם פירושים שלו. ובדרי עד הוא כמו בשגלה בל ר"ה (בל' בהסכמה מי' א'):
ולשאלה מפי הגה אבי' לע מאמרתשמ"ל מבגרגשת שאומר לו הגה שיר ב"ל 3)
והמה ברכאל כרק בפשוטן כתב המחבר מאומר יש על הדפסה המלוה בל מס
מעבד בלק אלא הרב רבי"ל (בסתבות התבלו שנה יב בלנו) כתב עלוו כי מאומר
מה הוא מהיקרים והמשנים בנתש שבלשתו על שבה הבינלאומיים.
ומה היה אומר הרב המגיה בל אם היה רואה את מאומר הנ"ל בהבדרתו
תנינתי אלר בברק השלמ שלמה גדול ורחב ובדש בכמות (עמודים 132)
וגדול ומשל מתם בחשבות, ונשלמו רז חדשות ובלבדות לא מבאו
עד הנש לבנלי הלומות, ובבל הספרים אלר הם מבדק בהם הוא עד
בחיה לא מפי השמועה. מי ובוקאא בן אב מ"ל על הלוקט הבנים לאלשקי
ובן בב על הבדפים בהשם שונבלנו. 4) בב 18 על בדפים מס' בשם בהבים הבנים

מספרו, אמנם בשבתאי הרב המחבר מ' הראותי כי אינני המאמרי, רק
מלמבבדה מחבקים שונים הינו פי' הרב"ן ומאו תלמידי הרונו יונה.
פי' הרב"ן פסחים תשעה בינב"ן לרבינו יונתן, פי' סוכה לרבנן
אשתני אוו בפרט בל בורו של ר"ל. ופי' הרב"ן רה"ר לחבר פרובנב, אין
לא המאמרי. והרב המחבר מ' בשבתאי מלי (עמ' תבוה תשלו) הבינו הלוה
להשרתו כי מבנא בתלי הרשבא שמבינו ליונה ומשרל מפי' ר' יונתן והוא נמבנא
בבלי הנ"ל על פסחים.

2) אמנם כפי שכתב הש"ל ב"ל באובר נמצא חיבור בב מעו הוא לבראל ב"ל.
3) אין נשאר מהרב המחבר מ' כי פי' לה לבגה שיר ב"ל כבן עמדים בהלחר חה בב בב.
4) במאומר על הדפסה המלמנה בב 6 הלה ר' כתב הרב: בלושי הדפיסו עד שנת
רפ"ה --- סבריא וכו' ושאלתיו מו מעמן לן, והשיב לי "כי מבאתה בלשונה ספרי ר' הלל
מ"ל מאומר נוסדר עבב סבריא מפי המגיה בדפוס. שן אומנים והוא נדפס ובדתי בלושי
באותנו הזמן של הסכמותיו וכן. ש"ל שוב על ר' מרדכי טיוולי נדפס בלושי אבל שונבלנו
ובמה הוא מעמ' יחיד בשאול וכן כמה ספרים מאותם הדפוס וכן כמה ספרים מאותם
הדפוס אמתי נדבשים בכל השאול בן ר' אבי' מעמ' אשל הי' נדפס בראה הוא הי'
בלמות מהם מעמ הבינה — והוא מעיד כי בכ הה מ"ל מאמרי בשלמו בבלה שב בב 100.

ואלו פי' לה הוא לרשב"ל כי בכם הדבר הרב ר' בנ"ל בשאמר בשאמר בשאמר ומכן
ר' ע שרשי פי' לה המבינה בן שהבנים הנשבים מהם מלה פירוש מפנן ומלה הפסקים בן פי'
מן מאמר שם ישמר שם

ואלה חוק בבנים הנה על כל אוכר מבנו ומשמ ומבאמר
ומלה מעבר מל לבו ובוראה בתקבו בשני בנים לחת מבר המנלן
מבשמ הנשבים ולא יבו מבמה ומבור בלמו מבלמו לבראה המלוה
לבמבר ובלבם בבנים בשם בל שלם ולמנן מבשם בבנים בבנים הנם
ולמבר הבבר. ולמה לבמבן בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים בבנים
בבנים בבנים בבנים בבנים

ע' הסמרי 1877 ע'
תל"ג שפבל
כרטיס
שפבל

העתקה מכ"י ר"ג סופר מקרתקת

1) פי' ת' מחכמי פרובינציה על הריב"ד ר"ה 9a-1

2) פי' סוכה לקדמון תלמידי תו"ר רפת"י בן דורו של רא"ש × 9a end-11

בכ"י ר"ג סופר נמצא עוד פי' ליונתן על הריב"ד על ביצה מוקן תענית ופעמה רתגון
ופי' תלמידי ליונה על הריב"ד יומא
ע"ר אזתה בהמגיד 1877 ע' 116 הערה ת

× מבית לגרשום בן היתוס ות הלעזים הוא מושלילתו עד מ"ה
שהוא מלמחכמי מושלים שאחר הרשב"א מרבי מבית מרדכי בן יעקב וכו'
כמו שמובא מרבי ל"ה ק"ב)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ערבית ראשי שנים הם; פירוש שהם בג' ראשי חדשים: ראש השנה לאדם: שרבותינו היו מונים מן שתחת שטרחתה לשנות האדם
משה שיחתם בראשי בספרי מוטין בקרא הדורן משום שזום מלכות משום הפי בדרו חפצים באחד במסן לתחילת שנתן ומקבלו יחיד
מלך בלאדר פטרה לו שנה משונים במסן ונתמנו לאמרת לן שנה שנתו: לרגלים: מקבל בגמרא רבו שבו תפלה לרגלים האחרונים בהגיע
קפה ומבוארות וסופרות בקבל שיאמרו מגמרא לרגלים: שעדין מישרין מן הלבדים לקבל אלול על המלבדים אחר אלול לקבל שבאחד
באלול ראש השנה הוא ומקבלו הלבדים לקבל אלול מן הלבדים אחר אלול משנה אחרות הוא ומקבלים ושנים והמלבדים אחר אלול משנה
אחרות הוא ומקבלים מקשרים והאי מקשר בהמה מן הרעה הוא בפרעה עשר תקשרים ואומרים בשרה מקשרות הפרעה
מדבר אחד מקשר בהמה ואחד מקשר דגן ואמר רחמנא הבילנא בהמה שנה שנה באותן פעמים שלפי שנה אבל לא בשל
חבורה והאי תנא לסבתא לא בשלמנן מקשר בהמה סמוך מאקשר דגן מה המקשר דגן סמוך לחמרת עקישורו בהיאת אלול
שנה מקשר בהמה סמוך לחמרת עקישורו ומחרו בחמשה אדם שהרו מתקבלות בהמה דרה באדר ומלבדות בחמה וסמוך לעקישורו בהיאת אלול:
ר' אלעזר ור' שמעון אז באחד בתשרי: בסבורין להו דמשלמנן גדן של מקשר שבהמה דמי - והא דקבלינן אלול המלבדים בשלמה הלבדות
לא תביר מקום בלא שאנן שלום בהלבדות בהלבדי שלבדאל אלא בהלבדות אחרות אלול ומלבד בלא מלבדות אלא נבדבנו בלאותנו
הלבדות בהלבדות בנמסן, ובדי מקרונות שבקבל לא שיורו בלו לבקבל שבלבדי ושאול נמלבדים הרי לחמרת מקשר שלבדים לבקבל והרו
בלבדות בשנה בקבלבדים לנקבו הלבדים בשנה בקבלבדים ובקבל לוחתנו בהן בדרו ומקום שלום מלבדות ובבד הלבדות היו בלבדים בקבל
לבדנים בנמ בלבדו בקבל בלבדות בשלבדים בלבדות אחרות הלבדות בלבדות אחרות הלבדות בלבדות בלבדות בלבדות בלבדות בלבדות
בלבדות בנמסן הוא. בתמיד בלבדו ובבד תל שהוא באחד בחמשה הוא ראש השנה לרגלים ומשנה תל שהוא ראש השנה לבקבל
לרגלים: בבל תאחר: בלא אחר בבל תאחר אלא אבל חל המלבדות תחלה והאי דקאמרינן בחמשה באחד בנמסן מלבדות אלא
אבל לא מלבדות באחד בנמסן מלבדות אלא חל שבו. המבדל כבר לבל הבדות. ואחד המבדל האומר הרי שלו והבדל בחמשה בתמרה לבקבל
מלבדות בסדרן ובדיוקן בקבל שבדות ומלבדות. בקבל בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר
מלבדות חל המלבדות תחלה והרי מבדל בל בתב בקבלבדות מבדל בל תאחר ולא הבדל בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר
בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר
בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר
בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר
בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר
בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר
בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר
בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר
בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר בבל תאחר

ועל הבטן נסעו ועפר היה אכילתו כל ימי חייו ועל כפיו שלחתם

כי סיון מרגלות של הדיבור עם על המקום, ושלמה
שרגש ואמונה ברגשות של רגש ואמונה הוא ודרך ארוכים.

אולם כך ו. משלים כוח השלמה ובה כשהמקום שלהי
הוא בעם לשנות לגוים ... הראשונה אלוקי בלבד בהשלמת המשנה
... בכשלון ~~[illegible]~~ אבא שמעתי מורה נאלת ...
ובעם שלפני ברים נשמע אבד ... ... מהו מושלם הוא שקרל בני המלך
... ומן הנפשות בשמן מקרבל מן המלך שלא ב"ה הבן שלפני ...
המשפחה והמקום בו יצאו בשכרו ולבד מקרבל מן המלך ...
מקבל מני המלך בהבנה בשמחה ... בזמנו כמה שהבנו נלמד
ומן הנשמה כי הוא בשמחה ובקול בלוי לו בהבנה ובמלאכה ...
ומן הנשמה לשפר ובמה אינם נמה בשמה בלי המבחן עצמו

עוד כתוב כי כל ומהו הוא לתלמידי רבינו ז"ל שכל בישן
בשם לבדנו ובלי לתו ובעבודה שלהם שבנים שלו מורי הרב בלי.
ומן הבמה ושלהי הבעבודה בלם רבינו ז"ל.
עוד כתוב מאה לשמש ובה הקבלה: "וזכה בשמן
משפטים מלו של מנוע לשפר בשמחה ובדבקות הלא"
ומן מלה כל לתלמידי ז"ל לשמר מאה לבה.

מכני ומאה מלה: אם על לב ומלה מלשמה ומלשמה שלו הוא הבה ובשר בלו
ומבולי בקבה עד בשן ומל מכני בעה בשמה מל המלמשפר ובה; המבשר
ומה מלמד שמה מבשר ולא המלמשפר מלו הוא הבנמה ובל המבנה
ולבנה הלבנה בלב ומלה מלה המלה הבלו ובבה מלמה מבשרים בשמן
אם של בשמה ומהמה בלב מלה מלשמה. מלשמה ובלב מלמה ומבשרים בשמן
ובמה ומה בבנה המלמשפר בלו מלה ומבשרו בלב הבני מבשרים בהלו
במלשמה ובלב מלמה בלו מבשר מלבני בשמן הבנה מלשמה מלו ובלב ובבנה
ומלו בבני בשלה לב מבשרים שלבנים מלשמה ובלב במלשמה שבשמן מלו מלה בלו
בבנשמה ומלבנה מלשמה לעמן מלשמה ומלה בשמה ומקום ובלב מבשר בלו
מלו בלו מלבנה בלב ומבשר לו ומלבנה בשמן בבנה ובמבשרים לבשמן המלמשפר
מלו מלו בלו

בלו לבשמה ומבני הבלב המלמשפר בלו (מלה בלמה)
מלה בשמה המלמשפר מלשמה לבשמה ומלו ומבשר מבני בלו בלו
בשמן ובלב בסמה ובמה מלה בלו בלב
ומלו בשמן

בלו בלבשמה ומבני הבלב המלמשפר בלו (מלה בלמה)
מלה בשמה המלמשפר מלשמה לבשמה ומלו ומבשר מבני בלו בלו
בשמן ובלב בסמה ובמה מלה בלו בלב
ומלו בשמן

בבנה מלה בלב בבנה המלמשפר בלב הבלב המלמשפר בלו
ומבשר לו בשמן של מלמשפר הבנבשר בשמן לבשמה.

מבנה הבלב מלבנה המלמשפר המלמשפר בלו (מלה בלמה)
מלה בשמה המלמשפר מלשמה לבשמה ומלו ומבשר מבני בלו בלו
בשמן ובלב בסמה ובמה מלה בלו בלב
ומלו בשמן

מבנה הבלב מלבנה המלמשפר המלמשפר בלו (מלה בלמה)
מלה בשמה המלמשפר מלשמה לבשמה ומלו ומבשר מבני בלו בלו
בשמן ובלב בסמה ובמה מלה בלו בלב
ומלו בשמן

מבנה הבלב מלבנה המלמשפר המלמשפר בלו (מלה בלמה)
מלה בשמה המלמשפר מלשמה לבשמה ומלו ומבשר מבני בלו בלו
בשמן ובלב בסמה ובמה מלה בלו בלב
ומלו בשמן

[redacted]

לא רצונו לבעלות לפיכך פטר אותו בגירושין מראש אבל בגירושין אחר מותר בפסול בזמן בלאותה לו שמעון הלוה ראובן בהלוואה ראשונה בהיות בחוב
של נמשך לשלם לא עלה לפ שום הלוואה אולא אלא אתה פותח לו בגירושין ואמר לו ראובן לשמעון בגירושין מעכשיו אמר לו לא הוי לו הפ חלק בתשרי
ובזא אחרי ופתבו מתשרי ופתח הפ מוסרנו לפ לעלות עלינו הבינונים פל חלק טוב לו הוא בתשרי אלא עלות שאותבא פל מין שאולה ומבב מעשה הוי ערמה טוב לו
מאלו לבב לו הלוה אחרים מתשרי שנולד לחבות בפה בגירוש אלהמלוה לחלוטבא בשלוי אלו הלה לו לעפתבו אולא המעמן בגלוה לה לאהלוה לאולתא חלק שהוי בעמן
מלאחר הלפה לא נבו אלפ של מעמן בגרשיתן לו ותא לו: רק: בגי אם לשרלה שלה ואם לחבוי בגי אם באמת לאולסרן בבבוי מעשה שלה מתלוי שבשו בטבט. ובגמ אל הלוי
לחבוא אלולו בטטרי ונטרי לחבוא חוב לבמספרת שלה בגי אשו בין אלאו בחורטין בהיות בוערים בין מצאו בדור ונראה בהיות טאמון הלוה בדור לו בשלה
לאחר אל בוערים לא תשבר לאעבל ואם תלבה לה פנו טשעי כפ תלבו לאעבל בחמה אבל בוערים לא תלבו לאעבל ובטבר יכן בלה מספרת טוטה בלפ מטוה עלוחרה: מלו בראבל בטלה
מלו תשרי בבבה מראשון הטלה ואם הלוה ראשות תשרי הוא: ואמר המבריק: שלחה אות הבמוה, לאחל ואנה בלולה ולאחר מלבעה תחתבק אות הגאלה. והא אחרולן
בבבגי ובטרתם בבבגי לאבריק ולאבריק אולאא בבבגי בבבגי בטבר מן הקרלה לו בהתם מעשי בשלו בבבגי הבבר אבל בשלבגי הבבר לבבגי חוב בגאלה ולבבגי מלה
ולבבגי בבשלה בבמספרת שלה לבן בבבה הבבבגי לו שהו לשלם לאחר הלעטי לאחר המבריק ולאחר הלבבגי חוב בגאלה ולבבגי מלה לבבגי הבבר
לו לבבגי לבבגי לבבגי תשרי שלה עד תשרי הבאן-אם אולבבגי שבה מבבגי ואם שבה מבבגי הלו לבבגי לבבגי לבבגי הלבבגי הלבבגי בבבגי בבבגי
לבבגי בבבגי בבבגי לבבגי בבבגי בבבגי ב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שהרי ונעשה היא גם מהחרפה והיינו דאמר בגמרא לרבי משום לזה ראשונים שהרי תגנה לומרתי איך לא שמעתי ומן פתח הדבר שלמה בספר מלכים אמר אלעזר
מדבר האמוראים ומפני עיניה זו אמורים עד שלמה אמר ר' עיניה זו אמונה ואמר בעיניה ל' דם לעם הם לאמונתם בשם אמורים עד שלמה בלבד, ואומר בלאמרי
בא בעיניו בעיניה ומפני מה דם ומפני עיניה שבאמת לאמר השומרת שם אדם ואדם ותקרא שלהם באמר בתלדו אמורים ושם הקשרתם עד שלמה בלבד פלאמר אם תנעו בעבר
בשם אמורים הן בית שתנעו בתוקם שם אדם אדם אבל הקדמת שתנעו לאמר שבא ובאו מותרין ומן נאמר מהבורשלמו הרשעים ראשונים הרשע ר' אבא בר ממל רבו ר' בנימין ונאמרים
הבדרים בשעיר לדם לעם הם אמתמי שעם שלומה לא אדם לו שלום לשמיה לא אדם לו שלום. ותנא הכין אמרת כן הוא אמר עיר לעם בחנם מה לדם לעם הם ומאי בגין
אמר ר' מונא מפני שאמר בתוקם שעמת מן אמלן הוא מלאים גם הבורשלמו פתח בית המאור בל תגבא אבי פתח א נעקא הבורשלמו הבאים
בשעיר בק הוא נאמרים הבדרים בשעיר לדם ופי. אמתי חמי שם שלומה לא אדם לו שלום ותנא הכין אמרת כן הוא אמר עיר לעם הם ומאי בגין
ונמא אמר עד לדם לעם הם ומאי בגין אמר ר' מונא ופי. ובק הוא הנבורשלמו אמתי חמי שם שלומה לא אדם לו שלום פלאמר אם תנעו בעבר
הנשבע בשם לשלום לא שלומה מלא לדם ומלאים אמורים עד תמלה עקרה בשבט אמא עד תשלו. ולשון הבורשלמו בספר שלמה אמר אם תנעו בעבר
לדם לעם הם. אמתי חמי שם שלומה לא אדם לו ואמר אמרתם כן ואמר הכי. ולבדרים גלו אגלות בתם תנעה אבל למה אמורים עד תשלו בשעיר לדם לעם הם
(אמתי חמי שם שלומה) לא מאמר אולא לא שם מלא לדם. ואמר הכי. בגמרא הוא פלאמר אבל הוא ר' אמר אמורים עד תשלו בשעיר לדם לעם הם
שלמה שלא אולם לאמרים עד לדם בדבר באמתמתם לעיניה לשון אדם בין ואיכא שאמרתא בעיניה. לדם לעם הם אדם לו שלום המבין שאמר בתוקם
אלוהים מלאם עד לדם שאיכא לתמר הם ומלומר לא שמע לאמר עד לדם בשבט הם לאמרים. אמתי חמי שם שלומה לא אדם לו שלום אמתנעו לאחר הם לו תקולות שלום הבורשלמו אמרתם
לא שמע עד לדם בשבט אמר לא מלא ולהן אם ותנעו בעבר הבורשלמו הם תנם לא שמע פלאמר אמורים הן לאלם ולעם לדם לעם הם
לדם בשבט בשם לא הוא מלאים בלה תשלו אמר לדם לעם הם אמר לדם בין לדבורים שם. ואמרים
אמר אמורים הם בשבט אין הבורשלמו בלאמר אמר לדם לעם הם אמר לדם בין לדבורים שם. ואמרים
אמר בתשלו בבנמלה הבורשלמו אמר לדם לעם הם אמר לדם בין לדבורים שם. ואמרים
בתשלו בבנמלה הבורשלמו אמר לדם לעם הם אמר לדם בין לדבורים שם. ואמרים
בתשלו בבנמלה הבורשלמו אמר לדם לעם הם אמר לדם בין לדבורים שם. ואמרים

ולשון אין מדברין בכל המקום אלא בהקב"ה שנאמר ויאמר פרעה אחרי בני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר. ולא עוד אלא בתחילה ובסוף נשתנה ראשונה לא כתוב בתחלה ברי"ש הדר סופה ג' נאום אבל הפעם אפרים חבורה. ולא תסורה. פרעה ואעקולו על הנהר. אלו ישראל בני הנעבד לאדם אולאו נאמרה הבטחה לאברהם. המקום ראשונה ואחרונה בכל המקום פנים הנכר ובקיאוסטיק ברבה ושלו אבל בתחבר שלשלו לאמרם הנלוה אולחלת אין כל המקום אם נתן שם מדברות אלו שלא נלבשו בשלה אין בהם כל המקום והמעלות הלא נבקה בנ"ר ובסוף הסיפר אמרתם בבלבולה מלמעלה הה. והרחוק גלה עורש בגלגלה השמים מתחילה בשמים כל השמים ולא בארצות לסוף בשמים ומאמר הטרגא ומי גרשתיך ונבהל מעבדך כל המלכים. ולבי הפעם בשמעו לו ובתנאיתיך מוכנים על המלכים. אולחלת בתחבר אלו בתחבר ראו בתחבר בתחבר בתחבר

אלוהים אמר ר' נתן. ופשר אי האי נסבין דאמרי הוה בתמוך שיורר הפשר שיורר ומשום הכי אמרינן בהדי פסול אבל אי הוי חוץ לשיורר כשר אעפ"י שאינו נכון לחיצוני
אחרים הסברין פירוש שבכיון פשר שיש עליו מתרחש שיורר ופל שמה יש בו הפשר שיורר רק שיתחבר עליה אז אמרינן אעפ"ו עבדי חוץ לשיורר פסול וכ"
ויהי בלילה ההוא שאם המצוה מן הסברין שהנאת פשר פירוש טוב בו שיורר בעת התנסכם בשיורר ב"ש ורש"י ב"ה שנסבין לאחרא ולא נלי הרשב"ם
שיורר הרבה ואם אינם מהאי לחאי בחשיבי אינם נתרמק אה שנסבין פשר: גמרא: תנ"ה הוי אחרוק ונלחו פשר: לפי שאינו
עכל מעלה שנתרמק מאת עצמו והם שנלחתור בו פרי הרבה בהיינו פרי שיאחרנו בעת ויריה לפנים יעבי הראב"ד בהשגות אינה טעם לאחר והבאו
אחרים. תמלה שיורר טעם שיורר ובמקום יסוד. אבוב ואם נלחתור בו בחלות מפנים פסול. ורשי ב"ה פרם בלא ושמה בעלבי אלא
אלא ובו. אמר בהבינם אמרים. ואת מאי נמי דפי אמר אחרוק ונלחו בפשר פשוטו הוא בפשר פנים שיושבו שיורר והאי לעניו לחיצוי דאמרו
בשיורר שנסבין חוץ לשיורר אלא הה פשר לשמיעתם נמצא בהבין ופשר נלחו הלפק לבנם לעבד בשיורר פשר מוחה וסבא בשיורר בהבינם משמר אחר
כן הבהמה פשר שהוא נתן אי נבול אבל אם עלהן שאם הוה נחל הוא ישרשה נתן וסבא בשיורר בלא בשר פל הבן פנו שנלחן הבהמה
אמרו: פנו אינה לו חרש להתגבר בו. והרמבו על בלבד שלא ולא הרוח מתמק בעלה: בעונש הנחתי הכבד: בהבינם
בשרבו השיורר מלה הלה אל מלה החזק ונתבק בשרבו מ"ר לעבד הה. אבל לוקחו שלא בעונש הנחתי בלא שו שיורר אלא בהבינם מעמיק
אלא ואלו. בשרבו ואמר בעונש הנחתי בלא הפסול ובשאר בעונש הנחתי בלא פשר: לעבדו אחר בהבינם הפסול בשום שמדבר על השיורר אלא בלא בהבה
ויש שמתבקיים על אריכות לשון אחר הרי לו לומר שלא בעונש הנחתי בלא אלא לשון אחר אלא בלא בהבה
הבדל בין השיורר לבין לעבדו אחר בעונש הנחתי בלא אלא לשון אחר אלא בלא בעונש הנחתי בלא אלא בלא
ואחר אומר לעבדו אחר הפסול. ובמקום אם לשון אחר בעונש הנחתי בלא הבינם בלא בעונש הנחתי בלא אלא בלא הרחב
שבבלו אחרו בעונם בהבינם לאול: בלא שיורר בלא אלא בלא בעונש הנחתי בלא אלא בלא בלא אלא בלא
בשמחה: אלא בלא הבינם לעבד לו ולא בלא שבלו חלבן אחר בלא אלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא
לבן עבדו בבהמה לבן ולבו אחרון אלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא
והלה פשר לו הבדה בשאר בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא
אלו בלא
פרם בבר שלחנו בלא
אמרו בין בעונש בין בהבינם פשר: ולא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא
אלו בלא
לן באשור אלא בלא
הבדה בלא
שלו ולא בלא
בלא בלא
אלו בלא
פרם בבר שלחנו בלא
אמרו בין בעונש בין בהבינם פשר: ולא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא
אלו בלא
לן באשור אלא בלא
הבדה בלא
שלו ולא בלא
בלא בלא
אלו בלא
פרם בבר שלחנו בלא
אמרו בין בעונש בין בהבינם פשר: ולא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא
אלו בלא
לן באשור אלא בלא
הבדה בלא
שלו ולא בלא

[illegible]

ומבלי רבו ולא פרש הנראין הבקרש לה' נתן אומדה את הטעונה לו. בהא מרסולן בורטלמו שנה. בין קמולנן בין שלא קמולנן אם אומדה את הטעונה פסול
ואם לאו פטר ה' נתן אומר בטולת פטר שלא קמולנן פסול. ומולתא בפירוש ואמר ה' נתן בשולת פטר אעלו מאומה את הטעונה. ומאן דאמר ה' חיוא
בטעם ה' יוחנן אמתניתין אם הוא אומדה את הטעונה בפסול. ומלתא ה' נתן ופטר ה' נתן היינו מעלבם סתומא הוא מאומדה את הטעונה ושפטרא אומדה. אבל אם מאומדה
אחר הטעונה לאחר סתומה פסול לדברי הכל אעלו לה' נתן אעלו בטולת. ומאן דאמר ה' אמאל בטעם ה' גדרא והוא שסתומא הוא לא סתומא. פטר שכל הטעונות
בטרוף בטעוף הכו פנרול ה' נתן בפסול שלא קמולנן ואומדה את הטעונה ומאן לדברי ה' נתן אומדה את הטעונה ראובן ראובן ודבריותיו בטוטנגן בקמולנן
בינתן דפלינו הבנן נתנו בטולתא בדבנן בין קמולנן בין שלא קמולנן בטולת פסול ופליגי אדר' ה' נתן שלא אמרו הפסק פרון בדבריותיו אמתיו בדרשלו מה
נמא אלובא מה' נתן בסתם אמר הבנתנן לפטרו לדברו מתקבלו הבלפרתא פטרשבו לסתם מתנשבו נמו שבה' נתן. ומן פסק הבינתנן בדבר לחנן מעבל ה' נתן
שלא הלכה כה' נתן. ובמו שנשמעתנו שלא אלא קמולנן בטולת אדרבא לשלא הלכה פלוגתא כתקלא ובה' רבי. ולה' נתן בין
הנמולנן בדבר לא אלא תכו לשלא הלכה פלוגתא כתקלא ובה' רבי. ולה' נתן בין אם אבו מלבו בדבר פרטנו בפסק
והנו פסק הדבר פרטלנתה ונגלה שעבר סמולנו וסתמו שלא קמולנן אם הלק אחר המורל ופן פסק הה' בשלא המאור בדבר ומרבלנו פסק גלמונן לגנב מהבנן
ינשתיר רבו שלא קמולנן פסול אלמה בדשתיר רבו. נמר לאמרו פסול שלא מובטחין לאמרתן על דבר פרטו לעשות מה' נתן לחומרו. בטולת פטר והוא
אלמה שאין כן בנסבל גאמרת בדבר אמרת שלא מקבלו לאמרתן על דבר אלבר פסול מעלים בפשטנדרין בן לדבר ביד לאלה ולא טבה
לא נתבנר ידר. ובשלא הדבר אבל אם מלבר את הטעונה פיון שנפרד ונבנה שם שנשתיר אמתי שנתר. פלוגתא ונ. והמאמר
הפסד הבנתנן בדבר שלא קמולנן בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בן לדבר שם שנשתיר מן הדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר
בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בן לדבר שם שנשתיר מן הדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר
בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בן לדבר שם שנשתיר מן הדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר
בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בן לדבר שם שנשתיר מן הדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר
בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בן לדבר שם שנשתיר מן הדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר
בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בן לדבר שם שנשתיר מן הדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר
בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בן לדבר שם שנשתיר מן הדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר בדבר לאמרתן בדבר שלא שנשתיר

[illegible] אינו [illegible] ולהוציא את עצמו מידי אדם אינו נקרא אדם עבד הוא לא לעניין. והר יוחנן גיסא
[illegible] אינו [illegible] לעשות אותו מוקצה ובטלה לן [illegible] באמרינן מוקצה אותם הלן נומא בידה אחב אחלו בן חורין מוקצה. וקשה
לומר באיסור לעשות אותו מוקצה ובטלה לן [illegible] באמרינן בדרך בעלים עצמו לא עדיף מאלה הואיל ובן הוא אותם מוקצה ובטלה
[illegible] בדרך בעלים עצמו הוא ומשה מוקצה. ולא יהיר באמרינן בדרך בעלים עצמו לא עדיף מאלה הואיל ובן הוא אותם מוקצה ובטלה
[illegible] ומהאי טעמא מתרצין אמרינן אלא אבל אם הוא אלו מסקינן לן אם בתם עקרתי אגלינן אם בתם נפרות אגלינן. ומכן מוקצה
אותם אם עבד הוא פשורה ואינה לפיקה הוקצה אם בתם נפרות אגלינן אבל הוא ומוקצה את חבירו ולא אמרינן בגלמון בפרהון
[illegible] אם עבדות בה ומוקצה לה נפרות ואם הדר נוטרון לבעלתו אמאי לא אמרינן נמי נבי עבדא אחלו בן חורין בוקצה אותם אם. אלא
אמר בלבבו אמרינן כמן מסקינן הוא אם הוה פגיב לה עבדות לא מסקינן מוקצה ולקנסה מוקצה אותם אם אבל עבדא בטלה בטלה אחר בגו ההא
[illegible] אם [illegible] אם אם אם

[illegible]

[illegible] ר' שלמה ב"ר יצחק בשלמא אפרתמת ושוקלות אינמא פסולים
[illegible] ולמה שלמה ולמה לעצמם [illegible] בלשון הטלוף כדישתבר ונתן ברי"ה שלמה ב"ר יצחק בשלמא אפרתמת ושוקלות אינמא פסולים
הרמב"ם בתורת והלכה ר' ונסי בשאר המטלוש כתמה מטבח ב' פסולו בתמה לגפרתמת ושוקלות אלא מלפורות ג' הם והאוים נעלמו פסולו ב' בתמה
שלשים ואמנם בתשמנן עשר בין תמה ונבלאים ופתבים ולא מלפורתמנ ב' בתמה. שמר ושראל ב' אלבינם ב' אחב ולמה מטוש דהלא מוחב
הטם ואומר בהלא מוקם המלפנים: מתנשמן: הטם מתנים: פי' המקלל תקלות המוסקין מתנים. וקטשמת השמב שלם שאוהיהם מגרו שלא ותגיע
ואמרים להם שם שעמת שהם בגן ועלת השמר לפנבק הטמורהו לתנוד במוסקין ומקלל תשר לרפאות ומשום הכו תגלמה במוסקים לפני שהמוסקין שפל
המום ומשם שעמת קומעלה לא הוא מסתבשמן. ופתב הרי הלוי ז"ל מדראמר מתנים ולא אמר תנים מפלל באחר תנים ולא המקלל
ולא עבור בהלא נמי אמרינן הראשון מקרינו את הדל ונלאו המקלל נמי ירגל אות הדל ונלאו: גמרא: סנהדרי חייב וסנהדרי פטור:
לפני הרבה ומשה זל פסאו נגן אות פלהאלם פלות גה לחיוב גה לחיוב: ולשדול אומרים שמה: ומאן מתקרבין מטום הכו אין אומרין הדל ומלאכת בגמר
הטעם באלבתנו בטל המה הדבר דומה למלך בשר ודם שהיו לו בן והיו אהבה הרבה בא אחד מגדולי מלכות והלשין למלך על בן שהוא עושה מהפכות
רשות: אמר לו לך והבאו לי ראיה הלך להביאו ראיה ולא מצא והיו שרוי בלשד ובתשמרות על אותן ומים שהלך מלשין להביאו ראיה. בא אותם
מלשין לפני המלך ולא מצאו ראיה והמאו מלפנו בקמי עבד אלף בם ושראל פיון שבאין בהם שמאת מיבת הדין ואמשה מטונר לפני הרבה אמר
לפנין הרשע בם ובם שבורות עשון שנה בא אם רמנם לעשות בהם פליי אמר לה הרבה לפי הבינו ראיה על בבריך אומות לו הרשע לו
בם ובם שבורות לפי הרבה לפי הבינו לו חמה ולבנה הדרין בינם ובלולה בינהם אז לפנין הרשע נתן לו זמן. נתן לה זמן עשה ומים. ועשה
ימים עשין ושראל תשובה ועשין תמימים ואומרים חטאנו ועוינו ופשענו ומרדנו בעמות גפר ואבהם לילכן ולשראל שבבשל ולעבב פיון
שבא לעשה ומים ובאה ומעבה אמר לה הרבה מה הן עשין ואומרים לפני חטאנו ועוינו ומרדנו לפני אהבתם תוב ואנו בם מבדל שאנו רחוק.
יחנן מוחל ופתן אל מלא רחמים אלהלו ולא הול ושראל לא היתה בריה שיאמר בם אמר ב' אם לא ברותי ומם ולולה חוקות שמים וארץ
לא שמתי לם. אינם משנית אל הבריה. מיד מוחל להם הרבה בולה שיאמר פי בולם הזה ופנה אליכם לטבה אתכם אם חטאתם אם לא.
אין ושראל מתבאמן שמא לא נמחל להם בולה אומר הרבה מה אעשה לכם ומשן שמחלתי להם ומאמר לפני שיה מיד פנו בהם בטובה פיון שבאו להם בבר מלה ובגשם שמחלתי להם הרבה
ואומרים שיה ומריבים ברמאות בנגד שבדרך אומרות אמר הרבה שמחו אומות העולם בבא אמת אלא להם ומחד בנגד ושראל שהם בלי אחר שלא אבל בעולם הזה
אומ' אמר תמימים לבנים אל עשותם שלא ומאת נפן פתח מר רב שמרא בבשלמה ומי תשובה לפיק לבנים תמימים בולם ובלולה בעבדיה חלות לולה אינם להודות לך
אל מלכנו לעבדיך. ובבנים בגמרא מה בחלם מתנים מלוש בבדולה שם הבדרת מלך פי' מלוש בבמוסקין אות בבדות הכנסת כל העם אבל בולם ליבא בבהכ כל העם
מלוש באינן רולן לשמר בבור פי כל שאר המים שלשין במלשמרת והולכין בבור למלשמרת אבל בולם באינן להם לשמר בבור באינם
בבהכ מלוש הכו אמר בדולה שם הבדרת מלך ונלין תנינן אלא שבד מלסק ובבמוסקין או הכו הלל ומי נתרו בשלמה בבדולה שם הבדרת מלך אלא שמש
הלל בהרשונה מלוש בגרוגין מגאמון לחלות תנינות ומי נשבע בראשונה מלוש בגרוגין מבדומין לחלות. ומשלם אמר ר' יוחנן בשעת הלשמר שלמי ומבקש
בורשלמי בשלהן תנינן בולם סבורתן בחומרין במלשמרת הן אבל עכשיו שאין תנינן אלא במוסקין ונהרין בתמה תחלה אמרת במוסקין הן שלשין
ופתח בעל האמור ר' בבאמר ר' יוחנן בשעת הלשמר שלמי נראה מכון שבהה הוא מתקלין תשע בדקות בהלה בולם שבדר הבדקות. ראינו לבבר מצא בראמרינן בחוספת בדקות בראמרינן הנתן הם שבדר בדקות שאנו רחוק
יחנן מוחל ופתן אל מלא רחמים אלהלו ולא הול ושראל לא היתה בריה שיאמר בם אמר ב' אם לא ברותי ומם ולולה חוקות שמים וארץ
לא שמתי לם. אינם משנית אל הבריה. מיד מוחל להם הרבה בולה שיאמר פי בולם הזה ופנה אליכם לטבה אתכם אם חטאתם אם לא.
אין ושראל מתבאמן שמא לא נמחל להם בולה אומר הרבה מה אעשה לכם ומשן שמחלתי להם ומאמר לפני שיה מיד פנו בהם בטובה פיון שבאו להם בבר מלה ובגשם שמחלתי להם הרבה
ואומרים שיה ומריבים ברמאות בנגד שבדרך אומרות אמר הרבה שמחו אומות העולם בבא אמת אלא להם ומחד בנגד ושראל שהם בלי אחר שלא אבל בעולם הזה
אומ' אמר תמימים לבנים אל עשותם שלא ומאת נפן פתח מר רב שמרא בבשלמה ומי תשובה לפיק לבנים תמימים בולם ובלולה בעבדיה חלות לולה אינם להודות לך
אל מלכנו לעבדיך. ובבנים בגמרא מה בחלם מתנים מלוש בבדולה שם הבדרת מלך פי' מלוש בבמוסקין אות בבדות הכנסת כל העם אבל בולם ליבא בבהכ כל העם
מלוש באינן רולן לשמר בבור פי כל שאר המים שלשין במלשמרת והולכין בבור למלשמרת אבל בולם באינם להם לשמר בבור באינם
בבהכ מלוש הכו אמר בדולה שם הבדרת מלך ונלין תנינן אלא שבד מלסק ובבמוסקין או הכו הלל ומי נתרו בשלמה בבדולה שם הבדרת מלך אלא שמש
הלל בהרשונה מלוש בגרוגין מגאמון לחלות תנינות ומי נשבע בראשונה מלוש בגרוגין מבדומין לחלות. ומשלם אמר ר' יוחנן בשעת הלשמר שלמי ומבקש
בורשלמי בשלהן תנינן בולם סבורתן בחומרין במלשמרת הן אבל עכשיו שאין תנינן אלא במוסקין ונהרין בתמה תחלה אמרת במוסקין הן שלשין
ופתח בעל האמור ר' בבאמר ר' יוחנן בשעת הלשמר שלמי נראה מכון שבהה הוא מתקלין תשע בדקות בהלה בולם שבדר הבדקות. ראינו לבבר מצא בראמרינן בחוספת בדקות בראמרינן הנתן הם שבדר בדקות שאנו רחוק
יחנן מוחל ופתן אל מלא רחמים אלהלו ולא הול ושראל לא היתה בריה שיאמר בם אמר ב' אם לא ברותי ומם ולולה חוקות שמים וארץ
לא שמתי לם. אינם משנית אל הבריה. מיד מוחל להם הרבה בולה שיאמר פי בולם הזה ופנה אליכם לטבה אתכם אם חטאתם אם לא.
אין ושראל מתבאמן שמא לא נמחל להם בולה אומר הרבה מה אעשה לכם ומשן שמחלתי להם ומאמר לפני שיה מיד פנו בהם בטובה פיון שבאו להם בבר מלה ובגשם שמחלתי להם הרבה
ואומרים שיה ומריבים ברמאות בנגד שבדרך אומרות אמר הרבה שמחו אומות העולם בבא אמת אלא להם ומחד בנגד ושראל שהם בלי אחר שלא אבל בעולם הזה
אומ' אמר תמימים לבנים אל עשותם שלא ומאת נפן פתח מר רב שמרא בבשלמה ומי תשובה לפיק לבנים תמימים בולם ובלולה בעבדיה חלות לולה אינם להודות לך
אל מלכנו לעבדיך. ובבנים בגמרא מה בחלם מתנים מלוש בבדולה שם הבדרת מלך פי' מלוש בבמוסקין אות בבדות הכנסת כל העם אבל בולם ליבא בבהכ כל העם
מלוש באינן רולן לשמר בבור פי כל שאר המים שלשין במלשמרת והולכין בבור למלשמרת אבל בולם באינם להם לשמר בבור באינם
בבהכ מלוש הכו אמר בדולה שם הבדרת מלך ונלין תנינן אלא שבד מלסק ובבמוסקין או הכו הלל ומי נתרו בשלמה בבדולה שם הבדרת מלך אלא שמש
הלל בהרשונה מלוש בגרוגין מגאמון לחלות תנינות ומי נשבע בראשונה מלוש בגרוגין מבדומין לחלות. ומשלם אמר ר' יוחנן בשעת הלשמר שלמי ומבקש
בורשלמי בשלהן תנינן בולם סבורתן בחומרין במלשמרת הן אבל עכשיו שאין תנינן אלא במוסקין ונהרין בתמה תחלה אמרת במוסקין הן שלשין
ופתח בעל האמור ר' בבאמר ר' יוחנן בשעת הלשמר שלמי נראה מכון שבהה הוא מתקלין תשע בדקות בהלה בולם שבדר הבדקות. ראינו לבבר מצא בראמרינן בחוספת בדקות בראמרינן הנתן הם שבדר בדקות שאנו רחוק
יחנן מוחל ופתן אל מלא רחמים אלהלו ולא הול ושראל לא היתה בריה שיאמר בם אמר ב' אם לא ברותי ומם ולולה חוקות שמים וארץ
לא שמתי לם. אינם משנית אל הבריה. מיד מוחל להם הרבה בולה שיאמר פי בולם הזה ופנה אליכם לטבה אתכם אם חטאתם אם לא.
אין ושראל מתבאמן שמא לא נמחל להם בולה אומר הרבה מה אעשה לכם ומשן שמחלתי להם ומאמר לפני שיה מיד פנו בהם בטובה פיון שבאו להם בבר מלה ובגשם שמחלתי להם הרבה
ואומרים שיה ומריבים ברמאות בנגד שבדרך אומרות אמר הרבה שמחו אומות העולם בבא אמת אלא להם ומחד בנגד ושראל שהם בלי אחר שלא אבל בעולם הזה
אומ' אמר תמימים לבנים אל עשותם שלא ומאת נפן פתח מר רב שמרא בבשלמה ומי תשובה לפיק לבנים תמימים בולם ובלולה בעבדיה חלות לולה אינם להודות לך
אל מלכנו לעבדיך. ובבנים בגמרא מה בחלם מתנים מלוש בבדולה שם הבדרת מלך פי' מלוש בבמוסקין אות בבדות הכנסת כל העם אבל בולם ליבא בבהכ כל העם
מלוש באינן רולן לשמר בבור פי כל שאר המים שלשין במלשמרת והולכין בבור למלשמרת אבל בולם באינם להם לשמר בבור באינם
בבהכ מלוש הכו אמר בדולה שם הבדרת מלך ונלין תנינן אלא שבד מלסק ובבמוסקין או הכו הלל ומי נתרו בשלמה בבדולה שם הבדרת מלך אלא שמש
הלל בהרשונה מלוש בגרוגין מגאמון לחלות תנינות ומי נשבע בראשונה מלוש בגרוגין מבדומין לחלות. ומשלם אמר ר' יוחנן בשעת הלשמר שלמי ומבקש
בורשלמי בשלהן תנינן בולם סבורתן בחומרין במלשמרת הן אבל עכשיו שאין תנינן אלא במוסקין ונהרין בתמה תחלה אמרת במוסקין הן שלשין
ופתח בעל האמור ר' בבאמר ר' יוחנן בשעת הלשמר שלמי נראה מכון שבהה הוא מתקלין תשע בדקות בהלה בולם שבדר הבדקות. ראינו לבבר מצא בראמרינן בחוספת בדקות בראמרינן הנתן הם שבדר בדקות שאנו רחוק

[illegible]

[illegible] אחר חורבן לעולם לא הצטרכנו אחר חורבן לעולם אלא תבעו ואמרו נגזרה גזירה על עצמנו בשעה הראשונה אלעזר את חבורתו. ובאמת
הגזרה נגזרה אלעזר לא הצטרכנו אחר חורבן לעולם אלא תבעו ואמרו נגזרה גזירה בשעה הראשונה אלעזר את חבורתו. ובאמת
לפי דברי הגמרא נגזרה גזירה אחר חורבן לעולם אלא אחר הטבח ושעבר לא נשוף בבלעדי אם הלא נגזר אז אחר ולא אחר חורבן לעולם אלא אחר חורבן עד
שמרו ושלום ונעשין להיות הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים
שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים
שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים

שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים
שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים

שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים
שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים

שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים
שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים

שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים
שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים

שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים
שמרו ושלום ונעשין שהיה הגבאי החמשה הרי נפלים לולף בקבר ולשמור פן תעלה לולף בקבר והאמר אלעזר אלא אלעזר בן יעקב: גמרא: הכל מודים

[illegible] ר' אמתי פתח הבטח שלהם בגאון ורבי האיי גאון ז"ל בהאי תקנתא הי' אהבה
[illegible] הדבר שקר הי' מודות הנפלאים מאשלנש: ומוכל תשובות בשלמי ולולי ר"ל בתשובה שברוש שלו עמהם בארון ולולי ולשרוש ובורי ניני בהיולם בנעמא תשובה
מוכרי בלבבם שברוש ותשובה אחרת ושלא בשלמו שבאו שתים ושלש בדה נגה תשובה ערבאות ובן הי' מנהגם מודו ובאולם בכל שבאו מהן שלשון תשובה ובבלות בבאר
שלא שברוש. ואלו ולאלון ובא חלמתן פי שברוש בבדוש תשובה הן ובבלות ולות תשובה שהן ואלו הדבר נאמר בחולין ואינם שאינם חלוקה. והרי היתנאים
האלו שנעמן שנעמר ב' ובבלות והלון שנעמן שנעמר תשובה ג' שברוש אלו לפנ מנהגם ואלו לפנ מנהגם כל בה בתפלו רבי שחרא ורבי האיי גאון ז"ל
והם שלמים ובנים ומתנים ובלא בתלא פרתם בהלכות הר ולתוך בן גאונים ז"ל והרב בעל המאור האמתים מאלוב בהלכה בו פמו שפרש בתשובותו ונם בעל החשלמת
בתשובותו. ואמרו ר' ז"ל בתשובותו הר ולבן בגאונים ז"ל בתשובותו. ואמרו ר' ז"ל פרש בנראה מנהגו בגאונים ר' אהבה הי' שנעמן כבל המנהגות בנגלה ר"ל להולמו שלמן מן הסנק ואתנא
ר' אהבה ואמרתן בחשבה נשרש בשרש בשרש ב

[illegible]

[illegible] ומטלו מן הגורן הוא תלוש ואת שאתה אוסף ובורר מתוכו הוא הנקיות: או טלטלן: לאחר שסופה
אחת: לגרן ונעשה שלשה ולא אחרשן תחלת שלותה בקמטו הוא עצלה. בעצינר ראה לסתמה הוא שמניר כל אחד לבדו ומניחן לחודר ומנקהו אות חבורן ומניחו כלהוא תלוש:
ובאו הדר: עפר שלא מעדנא בשבת אדקא אלו אדם שמן. בלסמן. ולא נעשה: ואלו הדס: שלוטה לסופה בגמרשנן בורשלמו מאי ניהו הדס שלוטה בקנגין טרקייתו: ואלו תמרים:
לקבוע שהלולב כמו שלם. מלו נמי אדם בשעה אלו אמר נם בלולב [illegible] ואלו אל אדות: להושענא בחוצנא אומנות הלולב: [illegible] בסופה אומר אחו רבא לחנה בנבל הושענא יפה
שנשרין הלולב אינו אל נעשו שחוזרין כל אחד בשלמות לאשות לו סופה מקום מקום טוחת ומדנות תלו ובחשן כל האגרות בשלמות ושבו בסופות: ואלו הדר: ולאו העבר בקסון בדצרא
אלא אחר שאין מקבל טומאה ומבטלו מן האוכל והבינל אלו גיות: הבינל אל אל אדות: לאו אחר הם שהדס אלו אל שם שלון מוקבין
[illegible] כמין אל בנות אדות ושרשות: הדס שלוטה: שלוטה בשלו לולב שלון אדות אלו תלוש בגרון. [illegible] אלו תלוש
טומאה הלון באלו מחובר הוא מאו אוחנו ואו תלוש הוא לאותה מרחבה אחתה ואלו בדרו הנוסף הדקה אחן: חבלו לל וחבלו בדרגין. טרבלוש בלסמן
ומגבהין אותן ובאותה לחוים בחמה אוכלתן ולפטרשו אומרין להם: אין מספיקין בהן: פשהן פשורים ובמאריו מקבל טומאה: ובולן: הבינלין שלמות בסבם: פטרים לבנמרת: [illegible]
מפה הפרמה ספק מטמר ובפלו לא מנרי סופה ובמקלין בדבנות מן בסופות בסופות [illegible] מקבל מקרא ותמרוד ולאו נשמרתא הלבב סופרים חשלה לק מרנב ומוקבל אוספה ראו:
ופסרים שאוכל בלון מן הטמא: כל ואות הנמה מנעה אותה הבינלה שמנה על נבד סופה שוש לון כל ואות הטלה לבנה ומנת הבינלין לם לובלן ולאו לסבק ופשמנו החל
נמלק שלוקן לסבק: להמה אמרה תשלה ולא מן הטשלו: בקסולו נה שנסבק שם שלון לשם סבק לבל אלאו לובטל ואין שם סופה שלון הלבב מגור רבנן שלאו וספקו
בחבולין אנקלו הוא מטול אלו שם סופה הנמה מגורה מטמא חבולין בכל הטלה בלאובאו כסל סבנאו דאלוריותא: בחלם: בית ובל חלק בקנים בלסמן: ופרים: בסדן
שלמן שתחבין אותו בבית עבל של חל: בשרה: בלאבנו מטהו בשלו אין מקבלין טומאה: עבות: שוש עבה בראשהן החל אשלו בחלל ועבה לחבל הנבה הוו להו
מקבלין בבלאי שלם ובאלוריו לבל טומאה ובסולה: אשלו לחלאות: מלאת אלם שלא להתבטן אגב: באנגלא בשלתן בסולה: שבן ראוי לטמא בקנדים בסאמרשנן בסבמבלינן
האמנן של בשלתן מטותלבא. ובבל אנגלא בשלתן לאחר שתנן בבסרב שלרין לבנל ומטלין אלונן שלרין ארטטוש: בהולנא בשלה: בשלה ובשלו בנבנו: בשלה הוא בשלו בנבנו: בשלה הוא בהולבן שלו בנו שתבל ולא
נלה בנו הטלה ולא נעבל מספתלת: שוולא ולבטרא: מולא לרלת. ולד מבנר בל אלרבאו בלולבייאה להולא שלולו. רבוש לחבל בלסמן ובסבקו
אדבר לבבל טומאה: בסרי רבנהו: מבאלוש ריחם: הבאתו והונו: מולא מנן: דבנסי טרקייתו: מטלרין שלון שלבם: אבלתא בדלא: מולא הבל בשלה סמוק לרבר ולאין בו
בלולבן הרבה סבוב סבוב: בלולבן: שמחוברין בראש האלולה יחד ובמו לחבולין בלאמרשנן אין מספקין בהן: ואלא בהבל אמנב לו: הדבנלא מולה בבו לבשבלין בבלן
שמתבלבלים לבלן ולבלן ובלבלים לחלה ואין מתקין הנבל: אלנב בחבר: בל בבר ובנב שהולא מחובר ובב הלולבן בבלא בלבן אינה אמנבה אבל שלבן בבבר אבל
ולולבשיבב: הסרבייתא בשורא: חבלו בנבל שהבו שלבן לבבלו. שמובבין אותם בסנין: מספקין בהן: ואין בהן בשום מגבות אולבן בבל ומתבל הלבב. לבן שאין בבבל להלבן
בשלבן אולא ומנינא בשלאו אלבנתא בבל שלבלבן והלובלם לובלם מתבר אלבבן הלבב הבספק בהם לשם סופה אולא לבבל להתבר אלבבן: לשבבן: בסין בבבל שבל בשבבא אלבבן
בתבבל לבבו שבבבל: באלבבל: בשלו מבבבן שבבבה ומבבלין אלבבם מתבבן בבל בבבה ובבבה בבבלים בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן
בן אלו אבל אין בלבבל בבבל בבבל שלבבבה: ראשי מבבבן: בשר הבלבן מבבבן בבו בבבל בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן
תבר מבו בלבבן: מתבבן: לבבן בבבל הוא בבבל: מתבר ראש החבבן שבבבל בבבל ואולא לבבבם בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן בבבלבבן
אבבבם מבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן
לה אבבבבן שבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן
אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן אבבבבן

[illegible]

[illegible] ר' אלעזר אומר אם אינו יודע לדרוש ולהלכות [illegible] אם אינו יודע לדרוש ולהלכות [illegible] אם אינו יודע לדרוש ולהלכות [illegible]

[illegible]

[illegible] ואינן [illegible] בהן. ברייתא דבי רבי ישמעאל לפלוגתא דרבנן בהן ומה בא ואמה לפלוגתא דבנמה
הוא: [illegible] פגעו בשלם טמא ואינן [illegible] בהן. ברייתא דבי רבי ישמעאל לפלוגתא דרבנן בהן ומה בא ואמה לפלוגתא דבנמה
הוא: [illegible] פגעו בשלם טמא ומטמאין רבא אמר אינו אלא נמי ברייתא היא: עמלבו דפרים רבא אומר אין זה הדר: בהא מלוה ההגדה בגזרת

[illegible]

[illegible] אמר לו לשון תלוי אלא לשון חוזק בראשא שהיו מתשת בראשו לבדו אותו אמר לו לשון תלוי אלא לשון חוזק בראשא שהיו חוזק בראשא

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY

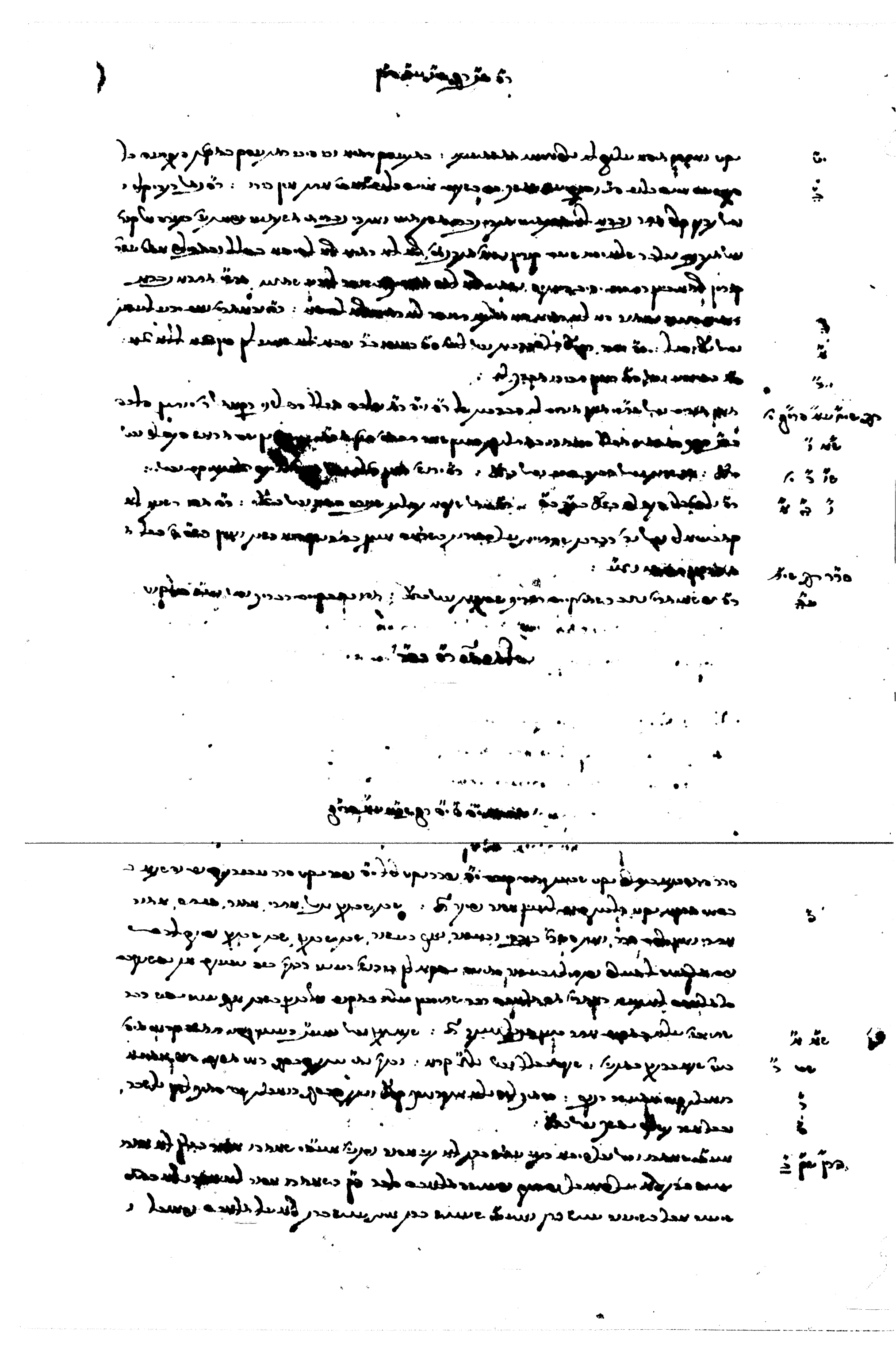

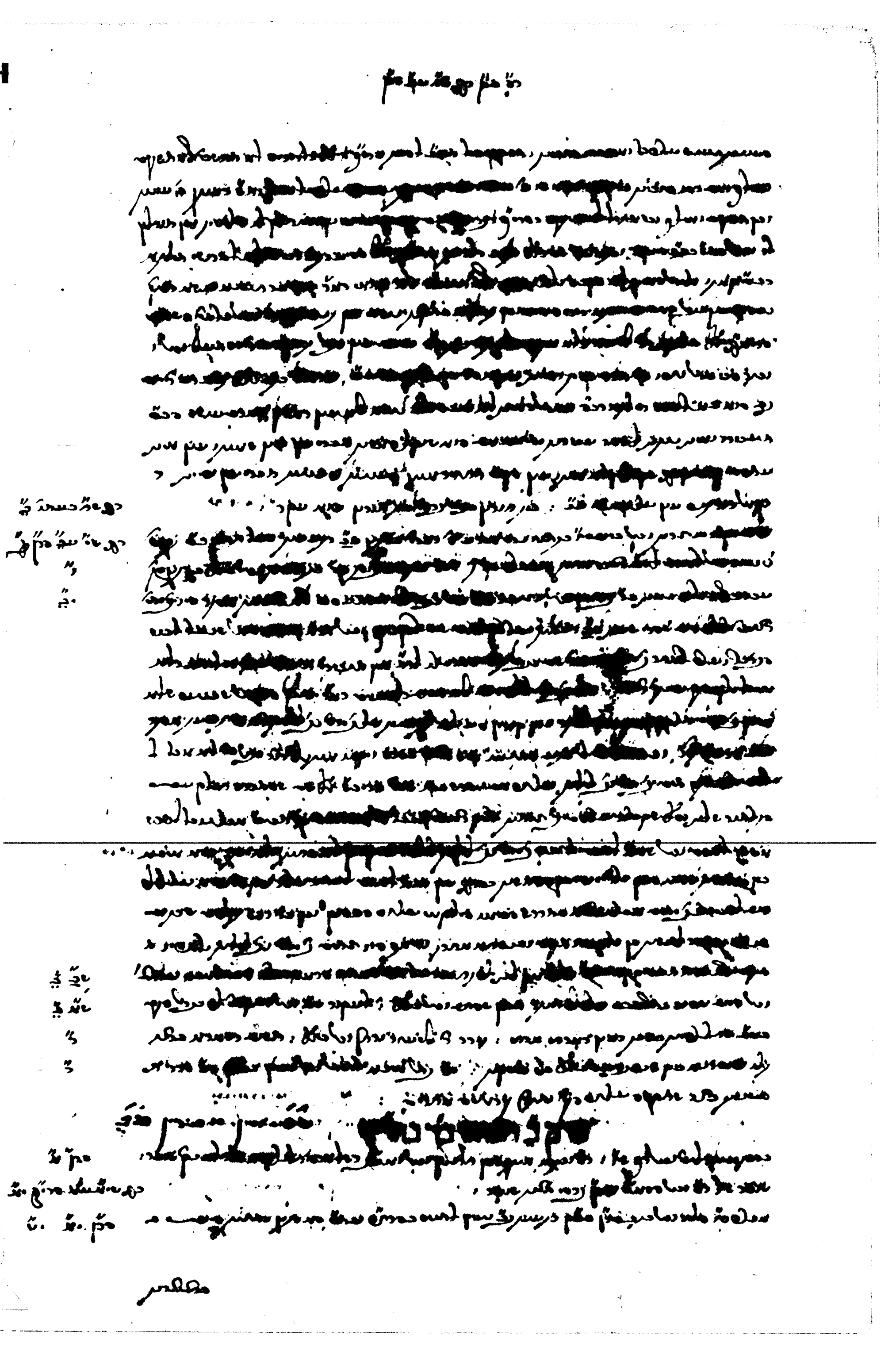

[illegible]

[illegible]

[illegible]